

Kostenvergoeding: bewijslast opnieuw bij werkgever

Publicatiedatum: 9 februari 2010

Vanaf 1 januari 2010 moeten **werkgevers** aantonen dat betaalde kostenvergoedingen overeenstemmen met de werkelijkheid. Indien zij dit niet kunnen, vallen de vergoedingen onder het loonbegrip.

A. Wat is een vrijgestelde kostenvergoeding?

In principe vormen **alle** betalingen of inkomsten die voortvloeien uit arbeid in dienst van een werkgever, een **belastbaar loon dat onderworpen is aan RSZ-bijdragen**.

De werkelijke kosten die de werknemer maakt om het werk correct te kunnen uitvoeren, worden echter aanzien als "**kosten eigen aan de werkgever**" en deze vallen ten laste van de werkgever. Als de werkgever ze terugbetaalt aan de werknemer vormen ze dus voor de fiscus **geen belastbare bezoldiging** en zijn ze **niet onderworpen aan de RSZ**.

Om vrijgesteld te zijn moeten dus volgende **voorwaarden** vervuld zijn:

- *de vergoeding stemt overeen met werkelijke kosten en vormt geen verdoken loon;*
- *de terugbetaling gebeurt op basis van werkelijke kosten of een redelijk forfait dat in verhouding staat met de werkelijke kosten;*
- *het moet gaan om kosten die noodzakelijk zijn om de arbeidsovereenkomst uit te voeren, of om kosten die het gevolg zijn van de tewerkstelling en waartoe de werkgever zich verbonden heeft.*

B. Bewijslast

Om te beoordelen of betaalde bedragen gekwalificeerd kunnen worden als kostenvergoedingen, moet **bewezen** kunnen worden dat deze bedragen overeenstemmen met werkelijke kosten.

1. Cassatiearrest van 14/01/2002

Na deze arresten heeft bewijslast enige tijd bij de **RSZ** gelegen.

Het was dan aan de RSZ om aan te tonen dat bedragen betaald als terugbetaling van kosten ten laste van de werkgever, geen werkelijke kosten vertegenwoordigen en dus verdoken loon zijn.

Er bleef wel een samenwerkingsplicht bestaan voor de werkgever.

Deze bewijslast is dus nu opnieuw **omgekeerd!**

2. Programmawet van 23 december 2009 (B.S. 30.12.2009)

Sinds de programmawet is er sprake van een zogenaamde '**omkering van bewijslast**'.

Het is nu opnieuw aan de **werkgever** om te **bewijzen** dat de betaling van de vergoeding effectief een terugbetaling is van kosten ten laste van de werkgever.

Hij kan dit doen aan de hand van **bewijsstukken** of, wanneer dit niet mogelijk is, door alle bewijsmiddelen van gemeen recht, met uitzondering van de eed.

Indien de werkgever niet of onvoldoende kan aantonen dat de betaalde bedragen overeenstemmen met werkelijke kosten, zullen op (een deel van) de vergoeding **bijdragen** berekend worden.

Het is dan ook aangewezen om alle **bewijsstukken** aangaande de onkostenvergoedingen geruime tijd te **bewaren**, zodat zowel het bestaan als de omvang van de kosten bewezen kunnen worden.
